

SE, MIKÄ JÄI NÄKEMÄTTÄ

URBAANILLA
LÖYTÖRETKELLÄ

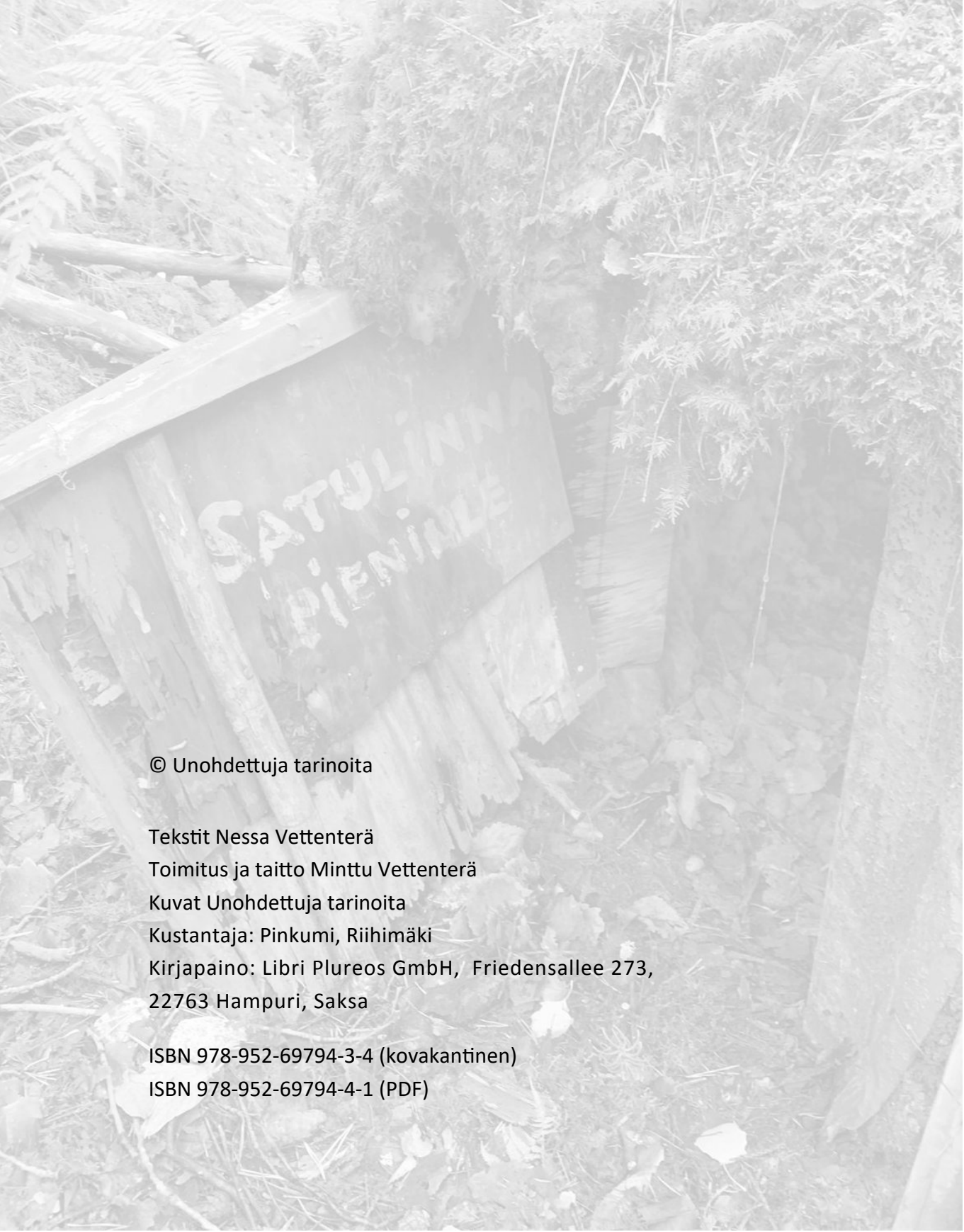
NESSA VETTENTERÄ

"Onnellisinta on olla onnellinen."

— Eelis Sinistö —

© Unohdettuja tarinoita

Tekstit Nessa Vettenterä

Toimitus ja taitto Minttu Vettenterä

Kuvat Unohdettuja tarinoita

Kustantaja: Pinkumi, Riihimäki

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN 978-952-69794-3-4 (kovakantinen)

ISBN 978-952-69794-4-1 (PDF)

Se, mikä jäi näkemättä

Nessa Vettenterä

Unohdettuja tarinoita

Minttu Vettenterä

Muita

de

são

Nessa Vettenterä
Se, mikä jäi
näkemättä

Unohdettuja tarinoita

Tervetuloa urbaanille löytöretkelle!

Se on ollut siinä aina. Olet kulkenut siitä ohitse monet kerrat, mutta et vain ole nähnyt sitä. Se on ollut harmaata massaa, joka ei suuremmin kiinnosta ketään. Se on ollut siinä aina, tajuat, kun viimein katsot ympärillesi uusin silmin. Löytöretkeilijän silmin. Niin käy monille ja niin kävi myös meille.

Yksi lapsuuden tärkeitä muistoja liittyy autioon taloon, joka oli mummon naapurissa. Harvempi asia ruokkii mielikuvitusta samalla tavoin kuin tyhjä, ränsistynyt talo. Se veti minua ja kavereitani puoleensa vahvasti. Sisälle ei uskallettu koskaan mennä, mutta piharakennukset syynättiin tarkkaan siinä toivossa, että löytyisi jotain erityistä. Löytyikin. Iso repullinen tarinoita, joista kenties vielä joskus kirjoitettaisiin kirjoja.

Löytöretket aikuisena alkoivat lehtiartikkelista, joka kertoi kummallisista hylätyistä huviloista keskellä Helsingin vilskettä. Ne oli pakko nähdä. Aika tuntui pysähtyneen Kruunuvuoressa täysin. Se paikka jätti jäljen ja tahdon

nähdä ja kokea lisää. Kruunuvuoreen minut vei esikoiseni, joka oli jostain kuullut urbaanista löytöretkeilystä. Sen jälkeen olemme kulkeneet yhdessä monta monituista polkua, retkeä ja tyhjiillään olevaa rakennusta. Retkien aikana esikoisestani kasvoi aikuinen, joka kirjoitti tekstit tähän kirjaan.

Noilla retkillä on syntynyt paitsi tarinoita, jotka nyt on tallennettu tähän kirjaan, myös roppakaupalla muistoja, joihin luultavasti palaamme loppuelämämme. Kirjan tarinat ovat hyvin pitkälti faktalta maistuvia fiktiivisiä tarinoita, osa enemmän, osa vähemmän tosia. Osassa totta on vain mahdollisuus siitä, mitä olisi voinut tapahtua? Miksi paikka jäi tyhjilleen? Kuka lähti viimeisenä ja sammutti valot?

Tervetuloa urbaanille seikkailulle kanssamme.

Riihimäellä 27.12.2024 - **Minttu**

Sisällys

- 12... Onnellisinta on olla onnellinen
- 16... Vaiettu
- 20.... Syrjässä
- 24... Graffitiviidakko
- 28... Suomalaista sisua
- 31.. Viimeinen hengenveto
- 36... Selluloosa
- 38... Hautakirjoitus
- 42... Mullikka
- 46... Jalohaukka
- 49... Monopoli
- 54... Keltainen teltta ja magnum 44
- 60... Tunnistamaton
- 62... Ohiampuja
- 66... 1200km
- 70... Pieni huoltoasema
- 74... Onnela
- 78... Iltasatu
- 82... Tuomioistuin
- 86... Pienen pieni voimalaitos
- 90... Ei jalanjälkeä
- 94... Viimeinen mahdollisuus
- 98... Pienviljelijäseura
- 102.. Leijonaleima

SE, MIKÄ JÄI NÄKEMÄTTÄ

on tarina poluista, jotka monesti jäävät huomaamatta. Tarina uskomuksista, kertomuksista ja faktoista, jotka sekoittuvat niin, ettei oikeastaan kukaan enää kunnolla tiedä, mikä olikaan totta.

Se, mikä jäi näkemättä on tarina päätöksistä lähteä nyt, viivyttelystä. Huomenna voi olla, ettei se enää olekaan siinä. Huomenna ovi on kenties laudoitettu umpeen tai koko tarina palanut.

Tervetuloa löytöretkelle!

9 789526 979434

